

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af indsatsen over for ofre.

Af Karina Lorentzen (SF) m.fl.

(Fremsættelse 23.01.2009).

Kl. 19:15

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Værsgo til justitsministeren.

Kl. 19:16

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Beslutningsforslaget går ud på at pålægge regeringen inden udgangen af 2009 at styrke indsatsen over for ofre, bl.a. ved at styrke offerrådgivningen, fastsætte regler om bodspenge, sikre erstatning til ofre, hvis gerningsmanden frikendes, og indføre en ordning, hvor ofre underrettes om gerningsmandens udgang og prøveløsladelse.

Regeringen lægger stor vægt på, at de, der bliver ofre for forbrydelser, behandles med alvor og respekt, og at de får den hjælp og støtte, der er relevant og effektiv i situationen.

Regeringen har meget stor fokus på indsatsen over for ofre og har løbende taget en række initiativer på dette område. Politi og anklagemyndighed har også stor fokus på at yde den nødvendige støtte og bistand til ofre for en forbrydelse.

Jeg kan nævne, at der i 2005 blev gennemført en styrkelse af retsstillingen for forurettede i sager om en række alvorlige personfarlige forbrydelser, så der som udgangspunkt altid beskikkes en bistandsadvokat, der skal hjælpe og vejlede den forurettede under sagen.

I 2007 blev der gennemført nye regler for at styrke og udbygge politiets og anklagemyndighedens information og vejledningen til forurettede. Der skal desuden udpeges en kontaktperson hos politiet eller anklagemyndigheden, som

skal yde hjælp og bistand til den forurettede, og som den pågældende altid kan henvende sig til.

For at styrke indsatsen over for ofre for samlivsrelaterede forbrydelser er der etableret særlige enheder i politikredsene, som bl.a. skal sikre, at der hurtigt tilbydes fornøden rådgivning i disse sager, som f.eks. kontakt til krisecentre eller henvisning til offerrådgivning.

Jeg vil også nævne, at Folketinget netop har førstebehandlet regeringens lovforslag om etablering af en landsdækkende ordning med konfliktråd i straffesager. Med det forslag ønsker regeringen yderligere at styrke indsatsen over for ofre ved at give den forurettede mulighed for i et konfliktråd at komme til orde over for gerningsmanden og fortælle om de konsekvenser, den strafbare handling har haft. Konfliktrådet kan medvirke til, at forurettede får bearbejdet sin vrede og angst som følge af den kriminelle handling, og det kan være med til at give den forurettede en følelse af større trykthed i hverdagen.

Regeringen er opmærksom på, hvordan vi løbende kan styrke og forbedre indsatsen over for ofre for forbrydelser. Når man overvejer nye initiativer på dette område, er det afgørende, at der er tale om initiativer, der giver en reel forbedring for ofrene. Der er tale om et meget komplekst område, hvor der er behov for en åben og fleksibel tilgang til indsatsen over for ofrene. Det er naturligvis vigtigt med regler, som sikrer en god og tidssvarende indsats, men det er lige så vigtigt at have fokus på, hvordan indsatsen over for det enkelte offer skal styrkes i en travl hverdag hos politi, anklagemyndighed og andre aktører.

Regeringen er enig i, at der er behov for at få set bredt på mulighederne for at styrke indsatsen over for ofrene, og jeg har derfor besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal overveje mulighederne for en styrket, bred indsats på dette meget vigtige område. Jeg lægger i den forbindelse stor vægt på, at arbejdsgruppen inddrager erfaringerne fra bl.a. de øvrige nordiske lande.

Beslutningsforslaget angår forskellige enkelt-elementer vedrørende indsatsen over for ofre. Det er vigtigt at få grundigt belyst, hvilke tiltag der på den mest hensigtsmæssige måde reelt vil kunne styrke indsatsen for ofrene. De enkelte elementer i beslutningsforslaget bør derfor indgå i arbejdsgruppens arbejde.

Regeringen kan derfor ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag, men jeg vil godt knyt-

te enkelte bemærkninger til de forskellige elementer i forslaget.

Med beslutningsforslaget lægges der op til, at offerrådgivningen bør styrkes både organisatorisk og økonomisk. Offerrådgivningen er jo en frivillig organisation baseret på græsrodsprincippet, som gør en stor indsats for at hjælpe og støtte ofre for forbrydelser. Offerrådgivningen yder ikke behandling, men giver medmenneskelig kontakt og forståelse samt råd og vejledning.

Efter flerårsaftalen for politiet og anklagemyndigheden er det et mål, at offerrådgivningen videreføres og styrkes i de nye politikredse, og der er bl.a. etableret faste kontaktpunkter i politikredsene for offerrådgivningen.

Efter ønske fra paraplyorganisationen Offerrådgivningen i Danmark er der med virkning fra den 1. marts 2009 oprettet et centralt landsekretariat for de lokale offerrådgivninger, og der er hermed sket en væsentlig styrkelse af offerrådgivningen på det organisatoriske plan. Af udgifter, der vil kunne afholdes af rådighedsbevillingen, kan nævnes udgifter til kurser, forplejning og transport i forbindelse med møder, annoncering, lokaleudgifter, kontorhold og vagttelefoner. Det overvejes for tiden, om der også bør være mulighed for, at den enkelte offerrådgiver i et vist omfang kan få dækket omkostninger i forbindelse med rådgivningsarbejdet, herunder transportudgifter.

Beslutningsforslaget nævner også en ordning med – i gåseøjne – bodspenge på f.eks. 500 kr., som gerningsmanden skal betale til en erstatningsfond eller til offeret. En eventuel indførelse af en sådan ordning vil rejse en række spørgsmål, som selvfølgelig skal overvejes grundigt. Det gælder både det principielle spørgsmål om at indføre en sådan generel tillægsstraf i forhold til den allerede dømte straf, spørgsmålet om den nærmere udformning af en sådan ordning og spørgsmålet om de administrative og ressourcemæssige konsekvenser ved i givet fald i en række sager at skulle tvangsinddrive et beløb på 500 kr. Man skal også være opmærksom på, at den forurettede efter de gældende regler får erstatning efter de almindelige erstatningsregler, hvis der ved forbrydelsen er sket person- eller tingskade.

Kl. 19:21

Jeg kan i øvrigt tilføje, at den svenske ordning, som omtales i bemærkningerne til beslutningsforslaget, efter det oplyste er udformet sådan, at bodspengene betales til en erstatningsfond og ikke til offeret.

Med hensyn til forslaget om at etablere et støttecenter for børn og unge, der har været udsat for en forbrydelse, har Velfærdsministeriet oplyst, at kommunerne efter serviceloven i dag skal yde hjælp til et barn eller en ung, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til personens særlige behov for støtte. Dette gælder uafhængigt af, om barnet eller den unge har været udsat for en forbrydelse, og kan f.eks. bestå i psykologhjælp. Velfærdsministeriet har desuden peget på, at Videncentret for Sociale Indsatser ved Seksuelle Overgreb mod børn varetager opgaver med rådgivning, metodeudvikling, videnindsamling, erfaringsopsamling m.v. om tilfælde, hvor børn og unge har været udsat for psykisk eller fysisk vold eller seksuelle overgreb.

Forslagsstillerne anfører, at der bør udbetales erstatning til ofre for forbrydelser, hvis gerningsmanden frifindes, og at der bør være mulighed for at betale acontoerstatning, f.eks. til medicinudgifter. Jeg går ud fra, at der sigtes til de særlige regler i offererstatningsloven om erstatning og godtgørelse fra staten for personska- de som følge af en overtrædelse af straffeloven. Efter disse regler betales der erstatning, selv om gerningsmanden f.eks. er ukendt eller ikke kan straffes, fordi han eller hun er under den kriminelle lavalder.

Det er ikke sådan, at der aldrig kan udbetales erstatning til offeret, hvis gerningsmanden frifindes. I tilfælde, hvor domstolene fastslår, at offeret har været udsat for en forbrydelse, men frifinder den tiltalte som følge af manglende bevis for, at han eller hun er gerningsmanden, kan der således som udgangspunkt betales erstatning efter offererstatningsloven, navnlig når det blot må lægges til grund, at gerningsmanden er ukendt.

Det er vigtigt at holde fast i, at erstatning fra staten efter offererstatningsloven forudsætter, at der er sket en forbrydelse. Derfor udbetales der ikke erstatning, hvis retten frifinder den tiltalte, fordi der ikke er begået noget strafbart. Hvis der ikke rejses tiltale, f.eks. fordi gerningsmanden ikke kan findes, vurderer Erstatningsnævnet, om der har været tale om en straffelovsovertrædelse, der har medført personska- de.

Med hensyn til mulighederne for acontoerstatning kan jeg oplyse, at Erstatningsnævnet har mulighed for at behandle en sag om erstatning, inden sagen er færdigbehandlet hos politiet, anklagemyndigheden eller ved domstolene, hvis forholdene taler for det. Det kan f.eks. være

tilfældet, hvor offeret har et alvorligt og akut erstatningsbehov som f.eks. voldsskader på tænder, hvor der er behov for hurtig behandling.

Beslutningsforslaget nævner også psykologhjælp til ofre. Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har oplyst, at der inden for sundhedslovgivningens rammer kan gives tilskud på 60 pct. til op til 12 konsultationer ved psykolog. Tilskud gives til særlig udsatte grupper, f.eks. personer, der har været udsat for røveri, vold eller voldtægt. Det er en forudsætning for tilskud, at der foreligger en henvisning fra en læge, så det sikres, at der sker henvisning til det mest relevante behandlingstilbud. Herudover er der mulighed for at blive behandlet af psykologer ansat i det psykiatriske sundhedsvæsen og i distriktpsykiatrien.

Beslutningsforslaget lægger desuden op til en ordning, hvor offeret orienteres om gerningsmandens udgang eller løsladelse. Der findes ikke i dag en generel ordning om underretning af forurettede. Rigspolitiet har imidlertid oplyst, at kriminalforsorgen i særlige tilfælde efter anmodning underretter politiet, når en indsats f.eks. løslades. Det sker navnlig i sager om alvorlig kriminalitet, hvor politiet ud fra præventive overvejelser finder, at der er særlige hensyn at tage til den forurettede.

En generel ordning om underretning af offeret om gerningsmandens udgang, prøveløsladelse m.v. rejser en række spørgsmål, som bør overvejes nærmere. Det gælder spørgsmålet om den praktiske udformning og afgrænsning af en sådan ordning. Hvilke forbrydelser skal den f.eks. gælde for? Skal den forurettede underrettes om alle udgange, herunder om alle week-endudgange og al frigang til arbejde og uddannelse uden for fængslet? Et andet spørgsmål er, om en sådan underretningsordning reelt vil føre til større tryghed for offeret, eller om man i virkeligheden risikerer at skabe øget usikkerhed for det enkelte offer.

Kl. 19:25

Jeg er fuldstændig enig i, at en hurtig sagsbehandling hos domstolene skal man have og ikke kun af hensyn til ofrene. Det var et af domstolsreformens langsigtede formål, at retssager kan gennemføres hurtigt, effektivt og på et højt fagligt niveau. Reformen trådte som bekendt i kraft den 1. januar 2007, og hverdagen ved retterne er fortsat præget af de enorme forandringer. På den baggrund blev domstolene på finansloven for 2009 tilført 34 mio. kr. i 2009 og 2010 og 20 mio. kr. i 2011 for at sikre den løbende

sagsbehandling ved domstolene i reformprocessen. Det svarer til en styrkelse på 100 administrative årsværk i 2½ år. Herudover har regeringen som led i finanslovaftalen besluttet, at der skal udarbejdes en status – det er der blevet – for implementering af domstolsreformen, herunder en status for sagsaktiviteten og sagsbehandlingstiden ved domstolene. Der er således allerede igangsat flere initiativer for at sikre bl.a. en hurtig sagsbehandling ved domstolene.

Sammenfattende lægger regeringen stor vægt på indsatsen over for ofre for forbrydelser. Regeringen vil derfor som nævnt nedsætte en arbejdsgruppe, der bl.a. i lyset af erfaringerne fra de andre nordiske lande skal overveje mulighederne for en styrket, bred indsats på det her meget vigtige område. De enkelte elementer, som omtales i beslutningsforslaget, rejser forskellige spørgsmål, men bør indgå i det arbejde.

Regeringen kan på den baggrund ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag, men vil arbejde videre med en stor del af forslagene i det videre udvalgsarbejde.

Kl. 19:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Der er foreløbig to indtegnet til korte bemærkninger. Den første er fru Karina Lorentzen, værsgo.

Kl. 19:27

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg er da vældig, vældig glad for og positivt overrasket over, at ministeren nedsætter et udvalg. Men jeg tænker også, at ministeren har været hårdt presset, fordi ministeren har haft en dårlig sag. Jeg synes nemlig ikke, at regeringen har gjort særlig meget for ofrene i Danmark, og det synes jeg også det her beslutningsforslag vidner rigtig meget om.

Hvorfor skal offerrådgivningen udelukke de være i frivilligt regi? Burde det ikke være vores opgave at sørge for, at der rent faktisk er kvalificerede rådgivere, og at der er mulighed for at betale penge til transport? Jeg er glad for, at ministeren leverer den åbning, men jeg synes godt nok, at det kommer noget sent og efter pres. Men det er selvfølgelig positivt nok.

I forhold til det med, at ofret skal have besked om gerningsmandens udgang, siger ministeren, at det måske skaber usikkerhed hos offeret. Men det er vel op til offeret selv at kunne bestemme, om offeret har brug for at få den her viden, så det synes jeg ikke der behøver at være et problem i.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 19:28

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vælger at se det her fra den positive side. Jeg synes sådan set, at der er rigtig mange gode elementer i det beslutningsforslag, vi behandler her i dag, som man skal arbejde videre med. Men den rigtige måde at gøre det på er jo, at man kvalificerer det og borer det ud i et udvalgsarbejde, hvor man tager de nordiske erfaringer med, og så tager man mange af de elementer med, som er nævnt i det her beslutningsforslag. Det kan f.eks. også være et spørgsmål om offerrådgivningen.

Det er jo sådan, at der i dag i alle politikredse-ne er etableret offerrådgivning, som tilbyder personlig samtale og rådgivning til dem, der henvender sig. Så det eksisterer i dag. Men vi kan prøve at se på, om det kan gøres på en bedre og anderledes måde.

Med hensyn til offerunderretning, når man slipper ud af fængslet, er det jo også en af de ting, der kan behandles i det udvalgsarbejde. Jeg er selv meget ambivalent med det, men jeg ville være bekymret for det, hvis det skabte en større utryghed hos ofrene. En måde kunne jo være, at man, som fru Karina Lorentzen nævner, selv sagde, om man gerne ville have noget at vide om det. Men det synes jeg skal behandles i udvalgsarbejdet – både for og imod. Det kan være, at erfaringerne fra andre lande viser en klar tendens til, hvad man bør gøre i sådan en sammenhæng. Men nu tager vi fat på det udvalgsarbejde, og det er den konstruktive, positive, fremadrettede melding i dag.

Kl. 19:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Karina Lorentzen for den anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 19:30

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes også, at det er fint, vi får det her udvalgsarbejde. Det er da sådan en halv sejr, kan man sige, og det er jeg selvfølgelig glad for. Jeg kan bare konstatere, at jeg synes, at regeringen har syltet ofrene. Man har snakket utrolig meget om retsfølelse og hensynet til ofrene og alt muligt, men man har alligevel en offerrådgivning, som er placeret i fuldstændig frivilligt regi, og som er i fare for at falde sammen. Man kan ikke skaffe rådgivere nok, de melder fra, og man kan ikke dække deres transportomkostninger. Det

synes jeg at ministeren skal gøre noget ved øjeblikkeligt.

Der er jo en række gode forslag her, og jeg synes bare, at ministeren skulle træde til i forhold til dem, som han mener kunne være væsentlige at fremsætte med det samme, f.eks. de forslag om erstatning. Jeg har rent faktisk kendskab til sager, hvor vedkommende ikke har fået erstatning som følge af en frifindelse, og det synes jeg er fuldstændig uholdbart.

Kl. 19:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 19:31

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Men hvis man ikke har fået erstatning, selv om man er et offer, på baggrund af en frifindelse, er det jo forkert. Så er det, fordi domstolene ikke mener, at der er foregået en forbrydelse, og det må vi jo lade dem vurdere. Det er derfor, vi har domstolssystemet i Danmark. Man kan jo ikke bare sige, at der er foregået en forbrydelse, og på den måde føle sig berettiget til erstatning. Sådan fungerer det ikke i et demokratisk retssamfund. Men nu må man se på det.

Med hensyn til offerrådgivning er mit udgangspunkt ikke, at det skal overgå fra at være en frivillig offerrådgivning til et eller andet fast statsligt system. Frivillige systemer er ofte langt, langt bedre end faste offentlige systemer, fordi der er et engagement, fordi det er nogle mere engagerede folk, der sidder i offerrådgivningen. Men det kan være, man skal lave rammerne for offerrådgivning om. Jeg nævnte selv det med transportudgifterne. Det må vi så se på i det udvalgsarbejde, der kommer. Men jeg opfatter egentlig det her og mange af de forslag, som har været nævnt, som meget positive.

Kl. 19:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste med en kort bemærkning er fru Karen Hækkerup.

Kl. 19:32

Karen Hækkerup (S):

Vi har fra Socialdemokraternes side andre ønsker end dem, der er præciseret i SF's forslag, og vi kunne også godt tænke os at høre ministerens holdning til dem. For det første vil jeg gerne spørge til det med erstatninger. Der er flere problemer i det. Man får kun en erstatning, hvis man har anmeldt forbrydelsen, senest 24 timer efter at den har fundet sted. Der findes altså eksempler på, at folk har været så meget i chok, at

de ikke har anmeldt forbrydelsen rettidigt. Det vil jeg gerne spørge ministeren om.

For det andet vil jeg også gerne sige, at jeg synes, at ministeren var meget, meget selvrosende i sit indlæg. Det er jo rart at kunne få lidt selvros, hvis man ikke får ros så mange andre steder fra, og jeg hører ikke så mange andre rundtomkring rose den borgerlige regering for, hvordan det går på retsområdet lige for tiden. Men noget af det, jeg godt kunne tænke mig at spørge om, er, om ministeren vil være åben over for at kigge på erstatningernes størrelse i det arbejdsudvalg, som ministeren nu nedsætter. Fra Socialdemokraternes synspunkt er der ingen tvivl om, at erstatningerne, vi giver i dag, er latterlig små.

Kl. 19:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 19:33

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er interessant, at de er latterlige, for de har jo basis i en offererstatningslov, som også går tilbage til den tidligere regering. Det er jo den basis, der er. Vi har en lovgivning i Danmark, og vi baserer vores handlinger på baggrund af den og ikke bare på baggrund af følelser. Efter offererstatningsloven yder staten erstatning og godtgørelse til personer, som har været udsat for en straffelovsovertrædelse. Der ydes erstatning og godtgørelse for personskade efter de almindelige regler i erstatningsansvarsloven. Der kan f.eks. ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste eller for tab af arbejdsevne eller godtgørelse for varige men eller svie og smerte samt tortgodtgørelse. Der kan også ydes godtgørelse for skade på tøj og andre sædvanlige personlige ejendomme.

De her sager behandles af Erstatningsnævnet, og politiet har altid pligt til at vejlede den forurettede om erstatningsmulighederne efter offererstatningsloven, når den forurettede indgiver anmeldelse til politiet eller umiddelbart herefter. Når forurettede indgiver anmeldelse til politiet, får forurettede udleveret et ansøgningsskema, som politiet hjælper med at sende videre til Erstatningsnævnet. Så der er altså den servicering af ofrene – heldigvis.

Jeg er da villig til at se også på 24-timers-reglen, men jeg vil sige til fru Karen Hækkerup, at det altså er med baggrund i, at man får den vejledning fra politiet med det samme. Så man får altså mulighed for at gøre det med det samme. Men det kan da godt være, man skal se på det.

Det kan da være et tema, man skal diskutere i det udvalg, som skal behandle de her ting:

Kl. 19:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 19:34

Karen Hækkerup (S):

Nu ved jeg snart ikke, hvem der er mest fjollet – en borgerlig minister, som stiller sig op og siger: Vi har godt nok haft regeringsansvaret i 7-8 år, men bare fordi de andre, der var før os, lavede noget, der ikke var særlig godt, så må det jo være godt nok også nu.

Nej, vil jeg sige til justitsministeren, det er ikke godt nok. Det er udtryk for en totalt gammeltdags holdning, når man i dagens Danmark typisk får 60.000-70.000 kr. for at have været udsat for en fuldbyrdet voldtægt, noget, der smadrer ens liv i den grad. Det er da pinagtigt, at vi stadig væk har regler i Danmark, der betyder, at erstatningerne er større, hvis man har været udsat for et økonomisk overgreb end for et overgreb på en som menneske. Det burde man da lave om på. Jeg kan ikke forstå, at man skulle have været så mange år om at komme til den erkendelse, nemlig at hvis der var noget, der var forkert, og som burde laves om, så var det da det.

Kl. 19:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 19:35

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen alle mennesker i det her samfund bliver jo behandlet ens, og det vil sige, at man bliver behandlet efter offererstatningsloven, og der handler det altså om tabt arbejdsevne, og det handler om de ting, som følger af det. Så det er ikke sådan, at voldtægtsofre får en mindre erstatning end andre. Det er ikke korrekt. Det er simpelt hen ikke korrekt. Det bliver vurderet individuelt fra person til person i forhold til de konsekvenser, det har for vedkommende.

Men det er klart, at hele perspektivet i, hvor store erstatningerne skal være, jo også vil være en af de ting, som sådan et udvalg vil se på, i forhold til om de er ajourførte, holder de nu skansen, i forhold til at man selvfølgelig skal have en retvisende erstatning, når man eksempelvis på fuldstændig forfærdelig vis er blevet voldtaget. Men jeg har også hørt fru Karen Hækkerup nævne det her før, med at voldtægtsofre ikke får noget i forhold til andre. Det er ikke korrekt. Hver person får individuel behandling, alt

efter tabt arbejdsevne og de konsekvenser, det får for vedkommende. Så voldtægt bliver altså behandlet på samme måde som andre ting, der bliver behandlet i nævnet.

Kl. 19:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Der er ikke flere bemærkninger til ministeren i denne omgang.

Vi fortsætter i ordførerrækken. Den næste ordfører er hr. Karsten Lauritzen fra Venstre.

Kl. 19:36

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg skal på vegne af Venstres ordfører på det her område, fru Gitte Lillelund Bech, læse hendes ordførertale op, da hun ikke kan være til stede her i salen i dag.

Som justitsministeren har været inde på, rummer dette forslag en lang række forskellige forslag. Nogle af forslagene lyder sympatiske nok, mens andre allerede er iværksat eller efter Venstres mening er dobbeltkonfekt. For Venstre er det vigtigt at pointere, at ofre for forbrydelser skal behandles med respekt og værdighed, og at hensynet til forbryderen aldrig må overskygge hensynet til offeret.

I Venstre synes vi, at tankerne om en erstatningsfond til styrkelse af offerrådgivning er spændende, og det vil vi da gerne arbejde videre med. Vi er derfor ovenud tilfredse med, at justitsministeren har bebudet, at regeringen nedsætter en arbejdsgruppe, der skal se bredt på mulighederne for at styrke indsatsen over for ofrene, og som i den forbindelse skal inddrage erfaringer fra de andre nordiske lande. Vi er også helt enige i, at der skal ske en hurtigere sagsbehandling ved domstolene, og det tror jeg faktisk ikke at nogen andre partier i Folketinget er uenige i, og jeg tror faktisk heller ikke, der er nogen borgere, der er uenige i det. Det skulle måske lige være de forbrydere, der med den lange sagsbehandlingstid går fri længere tid end forventet.

Til gengæld ser vi ingen grund til at lave et særligt støttecenter for unge ofre. Vi mener, at vores skoler, fritidsklubber, SSP og sociale myndigheder skal håndtere de unge ofre, uanset om der er tale om en stjålet mobiltelefon i skolegården eller grovere forseelser. Skulle der være behov for yderligere styrkelser, skal det ske inden for de eksisterende rammer i stedet for nye knopskydningstilbud. Så samlet set afviser vi i Venstre forslaget.

Kl. 19:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til hr. Karsten Lauritzen. Der er ikke ønske om nogen korte bemærkninger. Næste ordfører er fru Karen Hækkerup fra Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 19:38

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Nogle gange skal man også huske at rose, når der er anledning til det. Det er ikke så tit, der er det med den borgerlige regering, så man skal jo i særdeleshed huske at gøre det, når lejligheden endelig byder sig. Derfor vil jeg egentlig gerne rose justitsministeren for at ville nedsætte den her arbejdsgruppe. Jeg synes, at det er nye vind, der blæser fra Justitsministeriet. Det er andet forslag nu på en måned, hvor vi ser samme procedure: Oppositionen har stillet et beslutningsforslag, og straks kvitterer ministeren ved at sige, at der nedsættes en arbejdsgruppe. Det er jo alle tiders, hvis vi rent faktisk kan få vores politik igennem, men nu må vi jo så se, hvor langt det når, når udvalget har arbejdet videre med det. Men det samme skete ved beslutningsforslag nr. B 48 om vagtvirksomhed, og jeg kan kun sige, at jeg da synes, det er dejligt, at den her justitsminister er mere lyttende end den forrige.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at jeg ikke synes, at man har meget at prale af i Danmark, i forhold til hvordan vi behandler ofre, og jeg synes, at den tur, som Retsudvalget havde til Sverige, rent faktisk i den grad vidnede om, lige præcis hvor elendige vi er. Der er rigtig mange ting, vi kan gøre bedre, og mange af tingene er skrevet ind i det her beslutningsforslag fra SF, som Socialdemokraterne støtter. Jeg kan i øvrigt sige, at vi har et næsten tilsvarende beslutningsforslag, som vi har indleveret, og som også kommer til behandling. Men der er enkelte ting, der er anderledes i det, vi selv har lavet, så derfor kommer det altså alligevel til behandling, selv om mange af tingene er identiske med det her forslag.

Der er blevet sagt mange forskellige ting i debatten allerede, f.eks. at der er for lange sagsbehandlingstider ved domstolene. Ja, det må man sige, det er der søreme. Bunkerne vokser og vokser; de er vokset med 50 pct., og de ser kun ud til at vokse yderligere. Vi har i dag haft HK/Stat i deputation i Retsudvalget, og de kræver snart at få nogle svar på, hvad man vil gøre for at sikre, at medarbejdere ved domstolene ikke bryder fuldstændig sammen. Ministeren har tidligere

lovet at give svar omkring 1. april. Den dato er nu overskredet, og det ærgrer mig lidt, at vi ikke fik en melding på, hvad der vil gå til domstolene.

Ministeren sagde så i et svar til mig, at voldtægts ofre ikke bliver behandlet anderledes end alle mulige andre; man bliver vurderet individuelt efter loven. Så er det bare, jeg spørger: Hvem er det, der kan fastsætte, at 70.000 kr. er nok, hvis man har været udsat for en voldtægt? Hvem er det, der kan forsvare, at 70.000 kr. er det, der skal til, for at man bliver helet igen, hvis man har været igennem en så frygtelig forbrydelse?

Fra Socialdemokraternes side er meldingen klar: Vi synes, at erstatningerne skal mangedobles. Det skal være sådan, at man virkelig har mulighed for at gøre noget godt for sig selv og sin familie og får mulighed for at komme ovenpå. Jeg vil sige til ministeren, at det der med, at man skal spises af med 70.000 kr., for nogles vedkommende ikke engang vil dække efterregningen for psykologbehandling.

Noget af det, ministeren sagde, var, at man får 60 pct. Men hør lige engang: Hvor pinligt er det egentlig, at vi i Danmark har mennesker, der ikke har råd til at lade sig behandle efter en voldtægt? Det kræver altså, at man har penge på kontoen, hvis man gerne vil have behandling. Hver sjette, der opsøgte det gratis tilbud, som er ved Center for Voldtægts ofre i Århus, blev sidste år afvist, og man kan få hjælp i 12 timer. 60 pct. betalt – det kræver altså penge at være udsat for en forbrydelse, og det synes jeg bare overhovedet ikke er værdigt.

Socialdemokraterne støtter forslaget, som det ligger her. Vi har andre ting, som vi synes man kunne tage med. Det vil komme med i det beslutningsforslag, vi selv har stillet, og forhåbentlig vil ministeren der være lige så åbenhjertig og sige, at det kan komme med i det arbejdsudvalg, som nu skal nedsættes og se på de her ting. Men jeg synes, man skal huske på en ting, og det er, at de ofre, der bliver så dårligt behandlet i dag – og det mener jeg rent faktisk, de gør – skylder vi, at det her arbejde kommer til at gå stærkt, og at de forbedringer, der kommer til at være, kommer til at være tydelige, for der er ikke grund til al den selvros. Vi kunne gøre det meget bedre, især når vi kigger på Sverige.

Kl. 19:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ingen ønsker om korte bemærkninger til denne ordfører, så vi fortsæt-

ter. Den næste ordfører er hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 19:42

(Ordfører)

René Christensen (DF):

»Offerrådgivningen er målrettet alle personer samt eventuelt pårørende, som har været udsat for en forbrydelse eller en ulykke. Offerrådgivningen fungerer som en frivillig organisation baseret på »græsrodsprincippet«, der er uafhængig af myndighederne, og som tilbyder ofrene fuldstændig anonymitet. Rådgivningen yder ingen behandling, men udelukkende medmenneskelig kontakt og forståelse samt råd og vejledning.«

Er det god kvalitet? Og har vi et tilbud, der er fagligt understøttet? Det er spørgsmålene for os i Dansk Folkeparti.

Alle rådgivere uanset baggrund gennemgår hurtigst muligt efter deres indtrædelse de grundlæggende kurser: grundkursus i offerrådgivning og udvidet kursus i offerrådgivning. Grundkurset i offerrådgivning gennemføres, før rådgiveren arbejder på egen hånd. Både nye og erfarne rådgivere holder sig løbende opdateret ved at deltage i relevante møder og kurser. De lokale rådgivere samarbejder via koordinationsgrupper i politikredsen. De samme arrangerer møder, og der afholdes kortere eller længere kurser.

Offerrådgivningen i Danmark arrangerer grundlæggende kurser og udvikler nye kursus-tilbud for både nye og erfarne rådgivere. Det vil sige, at de personer, der tilbyder offerrådgivning, er klædt på til opgaven. Hvad er fundamentet så? Det er mange års indsats og en fælles vilje til, at offerrådgivningsarbejdet skal lykkes: viljen til at yde en indsats for ofrene og deres pårørende, viljen til at fortsætte på trods af de problemer, der kan opstå. Det betyder også, at der til stadighed må ske en kvalitetssikring af offerrådgivningsarbejdet, hvilket faktisk også sker og er sket ifølge den statusrapport, som ligger.

Det er et frivilligt tilbud, som efter DF's mening fungerer godt, og derfor afsatte vi også tidligere på finansloven midler til netop dette arbejde: 1 mio. kr. Der er så her et spørgsmål om transportudgifter, og det mener vi faktisk at man skal kigge på. Der er i forslaget også lagt op til, at der skal ses på erstatning til de ofre, der har været udsat for overgreb. Her vil vi ikke på nuværende tidspunkt afvise noget, men vi vil i forbindelse med udvalgsarbejdet stille spørgsmål til dette, og så vil vi tage endelig stilling på et mere oplyst grundlag.

Vi glæder os selvfølgelig over, at ministeren har nedsat en arbejdsgruppe, og så vil vi meget gerne se, hvad der kommer ud af det arbejde.

Kl. 19:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt, der har meldt sig til korte bemærkninger. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt, værsgo.

Kl. 19:45

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg må da sige, at jeg er glad for, at Dansk Folkeparti støtter, at offerrådgiverne også skal kunne få deres transportudgifter dækket. Så det vil jeg holde Dansk Folkeparti op på, hvis ikke ministeren får gjort noget ved det hurtigst muligt.

Men derudover må jeg bare sige, at jeg er lidt skuffet over, at Dansk Folkeparti ikke bider til bolle her på vores beslutningsforslag, for det er jo faktisk sådan, at Dansk Folkeparti har været ude i pressen at give deres uforbeholdne støtte til det her. Nu er man så villig til at parkere det her i et udvalg i et stykke tid og få det gennemarbejdet osv. Det er måske også fornuftigt nok, men vi kunne jo faktisk gøre noget i forhold til ofrene med det samme.

Det er jo faktisk sådan, Dansk Folkeparti altid siger: I Dansk Folkeparti tænker vi på ofrene. Jeg synes, det her er lidt langmodigt; det må jeg indrømme.

Kl. 19:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:46

René Christensen (DF):

Jamen jeg er da glad for, at det har fundet herind, for det gør vi nemlig. Vi tænker nemlig meget tit på offeret.

Det, som det lægger lidt op til her – det fornemmer jeg i hvert fald at forslaget lægger op til – er, at man vil gå fra det frivillige over til det mere statsligt styrede. Det var derfor, at jeg sådan gjorde lidt ud af at spørge: Hvad er det for en kvalitet, vi faktisk tilbyder i dag? Vi mener faktisk, at vi tilbyder en rigtig god kvalitet i dag, selv om det er på frivillig basis. Vi tror faktisk, at det her har en rigtig høj kvalitet, netop fordi det er på frivillig basis.

Derfor har vi også lagt op til, at vi gerne ville se positivt på, om man eventuelt kunne se på de ulemper, der nu er, bl.a. i forbindelse med transport. Men vi lægger meget vægt på, at det frivillige faktisk fungerer godt, og det viser det jo også.

Kl. 19:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 19:46

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kritiserer såmænd ikke det frivillige arbejde. Jeg er overbevist om, at der er mange engagerede offerrådgivere, som gør et rigtig vigtigt og stort stykke arbejde. Problemet er bare, når det har den struktur, som det har, at man simpelt hen er i fare for at lukke nogle offerrådgivninger ned, fordi man ikke kan skaffe rådgivere nok.

Det synes jeg er et stort problem. Og det var egentlig det, der lå bag SF's ønske om at styrke offerrådgivningen med nogle flere midler, altså at man rent faktisk måske kunne begynde at betale et mindre vederlag for at fastholde de kvalificerede og ressourcestærke rådgivere.

Kl. 19:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 19:47

René Christensen (DF):

Der har vi en anden tilgangsvinkel til vederlag. Der tror vi faktisk, at det måske skal gælde de ulemper, der ligger ud over, men at det stadig væk skal være frivilligt. Lige så snart man går ind og giver vederlag for det enkelte arbejde, bliver det mere sådan jobpræget. Vi tror faktisk, at det her er sådan lidt ildsjælspræget, og det er rigtig godt.

Derfor har vi også sagt, at vi gerne vil være villige til at se på transporten, for vi kan sådan forstå, at der netop i forbindelse med transport skulle være en af de store hurdler, som man føler er meget irriterende. Så vi er meget positive over for det. Og igen vil jeg sige, at vi selvfølgelig glæder os til, at der kommer en rapport på det her område. Det vil vi se frem til.

Kl. 19:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 19:48

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Se, justitsministeren har jo redegjort meget, meget grundigt for det, der allerede gøres, og jeg tror faktisk, at det vil være en fordel for ordførerne at slå tilbage, når nu det her bliver renskrevet, og se, hvad det egentlig var, ministeren sagde under den her debat, for der bliver jo allerede gjort en lang, lang række tiltag, og som også vil

blive gjort fremadrettet. Så der gøres rigtig meget, og det synes jeg faktisk er godt og rosværdigt.

I forhold til det konkrete forslag og det, som det meste af forslaget handler om, nemlig hele spørgsmålet om offerrådgivningen, er det den konservative opfattelse, at offerrådgivningen har sin styrke og kvalitet i, at det netop er frivilligt; at det er frivillige, engagerede mennesker, som går ind i det her og yder en uegennyttig indsats med at hjælpe ofre. Vi tror på, at det har en kvalitet i sig selv, at man ikke »bare« bliver henvist til en offentligt ansat eller lignende, men at der her faktisk er nogle, der går ind med en medmenneskelig vinkel og tager hånd om offeret og hjælper offeret videre.

Det er nok også derfor, at offerrådgivningen er så populær og bliver brugt så meget, som den gør. Men det skal jo ikke være sådan, at fordi man er frivillig i offerrådgivningen, er det forbundet med udgifter at varetage den opgave – den meget, meget flotte samfundsmæssige opgave. Derfor er vi enige med forslagsstillerne i, at det ikke er rimeligt, at man selv skal betale for transport, hvis man skal ud på en længere tur for at hjælpe et offer. Der må man kunne finde en eller anden løsning, så man i hvert fald ikke har udgifter forbundet med det her.

Til gengæld er vi ikke enige i, at offerrådgivningen skal have et egentligt vederlag, for det bør være sådan, at det, der er det bærende i ordningen, er, at det er en hundrede procent frivillig indsats. Det er ikke det, at man får noget for det, men det, at man har engagementet og hjertet med i det, man foretager sig.

Jeg skal så springe nogle af elementerne over, men lige knytte et par ord til det om, at offeret skal have besked om gerningsmandens udgang. Det kan jo altså allerede ske i dag. I dag er det faktisk allerede en mulighed, at der i særlige sager kan være en aftale med offeret om, at offeret bliver orienteret, når gerningsmanden bliver løsladt, hvis det er sådan, at offeret har ønsket det. Men det er altså i særlige tilfælde, man kan lave den her ordning.

Forslagsstillerne ved jo godt, at den mulighed allerede findes i dag, så når forslagsstillerne skriver det i forslaget, må det være, fordi de ønsker en mere permanent ordning, hvorefter ofrene skal have det at vide. Det tror jeg bliver noget administrativt bøvvl, og der vil være sager, hvor man glemmer at få det sagt, hvor man ikke lige fik beskeden igennem, hvor man ikke lige kunne ringe offeret op eller et eller andet. Det vil give

nye klagesager, og så giver det bare nyt administrativt bøvvl, og så har vi nogle nye sager, og så skal ministeren i samråd, og der skal svares på, hvordan det kan være, at det ene eller det andet fængsel ikke lige sørgede for at underrette fru Jensen i den konkrete sag. Det giver kun bøvvl og problemer. Og jeg tror faktisk også, at det vil have en ret ubehagelig konsekvens for ofrene og ikke være særlig positivt, hvis de egentlig har lagt forbrydelsen bag sig – der er måske gået 3-4 år, og de har glemt alt om det, eller »har glemt« er måske så meget sagt, men de har i hvert fald lagt det bag sig – og de så pludselig bliver ringet op og bliver fortalt, at gerningsmanden er på fri fod igen. Formålet med Socialistisk Folkepartis forslag er jo ikke at genere ofrene, og derfor tror jeg, man skal holde sig fra at lave en mere permanent ordning.

Med hensyn til at sikre en hurtig sagsbehandling for ofre for forbrydelser ved domstolene er vi ude i et prioriteringsspørgsmål. Vi er ude i en finanslovdebate her, det er noget, der koster penge, og der kan jeg bare sige, at vi fra konservativ side har den opfattelse, at vi faktisk tror, at vi, i det omfang vi kan skrabe flere penge til side til domstolene, i højere grad hellere vil bruge indsatsen i forhold til de unge kriminelle, så unge kriminelle kommer hurtigere igennem retssystemet og hurtigere får de sanktioner, de skal have – hvis det er det, de skal – så de kommer videre og kommer i gang med det, man bestemmer, de skal.

Så det er et prioriteringsspørgsmål, og der er vi simpelt hen ikke enige med forslagsstillerne i, at det her skal opprioriteres på nuværende tidspunkt. Vi har nogle andre prioriteter, som vi hellere vil. Jeg har så også hæftet mig ved, som justitsministeren har sagt, at der faktisk er nedsat en arbejdsgruppe, der vil se på det her forhold i forhold til ofre. Ud over det, regeringen allerede har gjort i forhold til ofrene – den forbedrede retsstilling for ofrene, den forbedrede partsstatus for ofrene, involvering af ofrene, vejledning og rådgivning af ofre osv. – har ministeren så nedsat en arbejdsgruppe, der vil kigge på, om vi ikke kan gøre det her endnu bedre. Det glæder vi os til at se resultatet af.

Så på det foreliggende grundlag kan vi på nuværende tidspunkt ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 19:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Lige her til sidst kom der en enkelt for en kort bemærkning. Værsgo til fru Karen Hækkerup.

Kl. 19:53

Karen Hækkerup (S):

Jeg bliver altid så imponeret over, hvordan hr. Tom Behnke så loyalt kan bakke op bag regeringen og ministeren og de initiativer, der er sat i gang, selv om alle godt ved, at det er noget, der slet ikke er sat i gang endnu, men påtænkes igangsat. Men det er så bare, hvad det er.

Jeg vil gerne spørge til Det Konservative Folkepartis holdning til erstatninger: Mener Det Konservative Folkeparti, at det erstatningsniveau, der er i dag, er rimeligt, at man eksempelvis får mellem 60.000 og 70.000 kr., måske op til 100.000 kr. for en grov voldtægt? Er det noget, som De Konservative mener er en tilstand, der er i orden?

Kl. 19:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsø til ordføreren.

Kl. 19:53

Tom Behnke (KF):

Så vidt jeg ved – og jeg skal erkende, at det godt kan være, jeg skulle have læst op på den lektie, inden vi behandlede det her forslag, men det har jeg så ikke lige gjort – er det ikke sådan, at det er Folketinget, der har fastsat, hvor meget der skal gives i erstatning i den konkrete sag, for det ville være en næsten uoverkommelig opgave at skulle lave et lovforslag, hvor man skulle ind og beskrive enhver tænkelig situation, der kunne opstå, og så sige, hvad man syntes erstatningen skulle være i det pågældende tilfælde. Så vidt jeg er orienteret, er det sådan, at det er domstolene i forbindelse med behandlingen af sagerne, der kan gå ind og fastsætte, hvad erstatningen skal være. Det vil sige, at det er et domstolsansliggende, og i det omfang at der skal justeres på det, tror jeg, at vi skal iværksætte et meget større udredningsarbejde.

For en ting er, at man kan fremdrage nogle konkrete eksempler, man har hørt om eller læst på bagsiden af B.T. eller lignende, men hvis det her skal være seriøst, bør man jo have et langt bedre overblik over, hvad erstatningsniveauet i det hele taget er. Og erstatningsniveauet bliver altså forhøjet løbende, og domstolene følger løbende med. Men skal vi ud i en sådan diskussion, synes jeg, at vi skal have et meget bedre grundlag at tage den diskussion på, end vi har på nuværende tidspunkt.

Kl. 19:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsø til fru Karen Hækkerup for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 19:54

Karen Hækkerup (S):

Jamen det vil jeg tage som en forhåndsgodkendelse af et beslutningsforslag, som Socialdemokraterne selv har fremsat, og hvor der netop står, at der skal være en kommission, som skal udrede hele erstatningsproblematikken. Så det vil jeg glæde mig til, når den debat til den tid kommer.

Så vil jeg spørge til størrelsen af den hjælp, man får, når man har behov for psykologhjælp. Mener hr. Tom Behnke, at det er rimeligt, at man kun får dækket 60 pct. af de udgifter, man har til en psykolog, hvis man er blevet overfaldet eller voldtaget, og at det tilskud på de 60 pct. kun gives til maks. 12 timer og kun inden for det første år, efter at forbrydelsen har fundet sted? For rigtig mange mennesker, som har været udsat for noget, der er rigtig slemt, kræver det livslang terapi eller i hvert fald rigtig mange års hjælp at komme videre, og der er den erstatning, der bliver givet, måske lige knap og nap det, der kan gå op med, hvad det koster at være i den behandling. Er De Konservative indstillet på, at man skal give gratis psykologhjælp til ofre?

Kl. 19:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsø til ordføreren.

Kl. 19:55

Tom Behnke (KF):

Se, det, der gør sig gældende, er jo, at den offentlige mulighed, der er her, er et supplement til eventuelle private forsikringer. Det vil sige, at ud over dem, der har tegnet forsikringer, som kan dække den type udgifter, tror jeg, at det alligevel er et relativt lille antal, som er i den situation, hvor det kun lige er det, man kan få fra det offentlige, som kommer til at gøre sig gældende. Det vil vi godt være med til at se på, men jeg vil gerne advare imod, at der sådan bare generelt, som fru Karen Hækkerup siger, bliver gratis psykologbehandling til alle ofre. Hvornår er man offer? Hvornår har man behov for psykologbehandling? Hvor meget psykologbehandling skal man have? Hvor længe kan man gå der?

Hvis det er hos en privat psykolog, kan psykologen og offeret jo godt blive enige om, at det her jo er vældig hyggeligt, og det bliver vi da ved med længe. Det er jo gratis, i hvert fald for offeret, men det er så skatteyderne, der finansierer psykologens virksomhed. Så der bør jo altså være en eller anden form for afgrænsning af psykologbehandlingen, af tilskuddet til psykologbehandling. Men jeg er enig i tanken om, at i

de tilfælde, hvor der er behov for en psykologbehandling, bør psykologbehandling også være en mulighed. Men bare at give carte blanche, at udstede en blankocheck her, det kan jeg ikke, og det vil jeg ikke, og det tror jeg egentlig heller ikke at fru Karen Hækkerup vil.

Kl. 19:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi fortsætter i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Morten Østergaard fra Det Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 19:57

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne starte med at takke SF for at have fremsat det her forslag og dermed rejst en meget vigtig og nødvendig debat, som vi i Det Radikale Venstre bakker helt op om. Jeg vil også gerne lykønske SF's retsordfører med, at det allerede har fået ministeren til at tage et initiativ, som regeringen jo givetvis ellers ikke ville have taget, med at nedsætte en arbejdsgruppe, og det fører så på et eller andet tidspunkt til – forhåbentlig – at der kommer en styrket indsats over for ofrene, og det ser vi naturligvis også frem til.

Vi synes, at forslaget har en række sympatiske intentioner og helt overordnet er godt. Vi har nogle enkelte kommentarer til de tre hovedelementer. Vi er helt åbne over for at give offerrådgivningen bedre vilkår og give ofrene adgang til psykologbehandling. Der er ikke i forslaget umiddelbart taget stilling til de konkrete økonomiske konsekvenser, men vi vil i hvert fald være villige til, hvis man kunne tilvejebringe sådanne oplysninger, også at indarbejde det i vores finanslovsforslag. Så er vi selvfølgelig lidt søgende, i forhold til i hvilket omfang man skal betale vederlag til rådgiverne, og i hvilket omfang indsatsen skal være frivillig, men vi er i hvert fald meget villige til at styrke offerrådgivningen og er særlig glade for forslaget om at give adgang til psykologhjælp.

Så er der forslaget om en erstatningsfond efter et svensk forbillede, og det synes vi er spændende, men vi synes nok også, at det er en af de ting, som er egnet til at blive behandlet i det udvalg, som ministeren nedsætter. Jeg fulgte med interesse diskussionen mellem SF's ordfører og ministeren om, hvornår det er, man kan få erstatning, også hvis der er frifindelse, og det tyder på, at der er god grund til at granske det her nøjere. I hvert fald virker det ikke særlig hensigtsmæssigt, at det kan være dårligere for offe-

ret at føre en sag, end at sagen bliver opgivet, i sådan rent erstatningsmæssig henseende.

Endelig er der det sidste element om underretning af ofre, når gerningsmænd får udgang eller løslades. Det har vi diskuteret i den radikale folketingsgruppe, og der er selvfølgelig den afvejning, som flere også har været inde på, at det jo kan give meget tryghed, mens gerningsmanden er spærret inde, men omvendt kan det tilsvarende give utryghed, når man så bliver gjort opmærksom på, at gerningsmanden slipper fri. Men det er klart, at det må være individuelt, hvad man i den konkrete situation mener er det rareste. Her synes vi, at det mest oplagte må være, at det er offeret, der gør den afvejning, og derfor synes vi, at det i givet fald skal være en frivillig ordning, hvor det er offeret, der bestemmer, om man ønsker at være underrettet om de ting eller ej. Vi tænker selvfølgelig særlig på de situationer, hvor det kan være, at politiet i forvejen er underrettet, men hvor der f.eks. er ægtefæller, der har truet deres nuværende eller tidligere ægtefælle, og hvor det kan være helt relevant, at man er opmærksom på, at nu er der udgang, hvis der fortsat hersker en stor grad af jalousi eller andet, der fører til irrationelle handlinger.

Omvendt kan der være andre tilfælde, hvor der er lange domme for vold eller andet, og hvor man kan sige, at det måske mere er et spørgsmål om, at straffen er givet og det er ude af verden, og hvor offeret siger, at vedkommende måske ikke har behov for lige at blive mindet om, at man engang i nattevivet et eller andet sted blev udsat for en forbrydelse, efter at man måske har bearbejdet det for længst.

Så samlet set er vi imødekommende over for forslaget her og også de enkelte elementer, og vi ser selvfølgelig frem til, hvad regeringen kommer frem til, og er glade for, at forslagsstillerne har haft held til allerede nu at få den indflydelse, at regeringen nedsætter en arbejdsgruppe.

Kl. 20:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Den næste i ordførerrækken er hr. Per Clausen fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 20:01

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg synes også, at det var meget beroligende at høre justitsministerens tale i forbindelse med det her beslutningsforslag, for der var jo ingen gode tanker, som ikke allerede var tænk, og som ministeren ikke allerede var i gang med at føre ud i

livet. Og skulle der være en enkelt tanke, som ikke var tænkt endnu, og som man ikke var i gang med at føre ud i livet fra justitsministerens side, havde man nedsat en arbejdsgruppe, der vil sørge for, at det hele blev rigtig perfekt. Der er kun en enkelt lille ting, som jeg vil råde SF's ordfører til i den her sag, og det er at være lidt opmærksom på, at Justitsministeriets arbejdsgrupper ikke altid arbejder så hurtigt. Det skyldes jo, at Justitsministeriet har mange og vigtige opgave at tage sig af, og at personalet er hårdt spændt for. Det medvirker vi også somme tider selv til på de områder, hvor vi blander os, så det kræver nok, at man er en lille smule opmærksom, så der bliver fulgt op på det.

I hvert fald synes jeg, at diskussionen om ofrenes vilkår jo er en tilbagevendende diskussion, der har været ført her i Folketingssalen mange gange. Når jeg kigger på nogle af de forslag, som SF's fremsætter, og som jeg kan forstå på ministeren enten er udført eller vil blive udført i nær fremtid, er det jo forslag, som er fremsat her i Folketingssalen første gang for mange, mange år siden. Så det kommer ikke af sig selv, men jeg synes alligevel, at det er godt, at vi tager diskussionen op.

Enhedslisten er i udgangspunktet positive over for forslaget. Det er helt klart, at man selvfølgelig skal styrke offerrådgivning ved at give øgede bevillinger til f.eks. hjælp til voldsofre. Der er jo ingen modsætning imellem at give mere hjælp, skabe bedre vilkår for en offerrådgivning og så stadig væk lade en del af offerrådgivningen ligge i frivilligt regi. Indimellem får man indtryk af, at det ville være særlig ubehageligt for de mennesker, der udøver offerrådgivningen, hvis de fik gode vilkår at arbejde under, for entusiasmen og ildsjælene lever bedst under meget vanskelige vilkår. Det tror jeg altså man tager fejl i, og derfor synes jeg da også, det er positivt, at man i hvert fald er indstillet på at gå ind og gøre noget ved den problemstilling, der handler om transport.

Jeg synes også, at man skal være opmærksom på, at ressourcerne til god suggestion af de frivillige også kan være en vigtig ting. For uanset hvor meget ildsjæl man er, og uanset hvor meget man brænder for en sag, kan man, når man gang på gang konfronteres med meget ubehagelige oplevelser og meget ubehagelige situationer, have brug for at få en debat og en snak og en diskussion med mennesker, som er i stand til at forholde sig til det ud fra en professionel vinkel.

Jeg synes sådan set også, at det er en smule paradoksalt, at vi stadig væk har en debat, som handler om, hvorvidt man skal behandles lige så meget for de psykiske skadevirkninger af at have været udsat for vold, som man skal behandles for de fysiske skadevirkninger. Det ligger ligesom i luften, at det der med det psykiske er noget, hvor psykologer og voldsofferet måske bare synes, at det er hyggeligt at snakke sammen. Jeg tror, at man skal tage de psykiske problemer i den sammenhæng meget alvorligt, og så bør der naturligvis være mulighed for at få psykologbistand. Jeg er sikker på, at man vil være i stand til at håndtere henvisning og kontrol med det, præcis ligesom man kan kontrollere så mange andre ting, så det ikke bliver mere end det, der er nødvendigt.

Jeg synes også, at fokuseringen på, at man også skal beskæftige sig med børn og unge, når de er ofre, og tage det alvorligt, altså at forholde sig aktivt og indgribende i forhold til den situation, er vigtig. En ting er det, som SF fremfører om, at der skal træffes nogle hurtige retsafgørelser, noget andet er, at ligegyldig hvilken kriminalitet, vi taler om, vil vi til enhver tid kunne mobilisere et ønske om, at det skal gå hurtigt. Jeg synes, at det vigtige i forhold til ofrene vel er, at de har en oplevelse af, at de bliver anerkendt som ofre. Det kan hænge sammen med, at der kommer en retssag, og at der bliver truffet en afgørelse hurtigt, men det kan også handle om, at man faktisk tager deres behov for hjælp og støtte alvorligt fra dag nummer 1 og siger, at det gør man sådan set i udgangspunktet, uanset hvordan retssagen i sidste ende skulle falde ud.

Jeg tror også, at det ville være fornuftigt at have en ordning, hvor man som voldsoffer selv kunne tage stilling til, om man havde noget behov for at vide, hvad der senere skete med den, der havde begået forbrydelsen mod en. Det er helt sikkert rigtigt, at man i nogle tilfælde ikke har noget som helst ønske om at få noget som helst at vide om det, og i andre tilfælde kan man så betragte det som en trykthedsskabende foranstaltning at vide det, og så er det vel godt nok, at man kan bede om det. Jeg synes ikke rigtig, at det der med, at det kunne føre til administrative vanskeligheder og til, at ministeren kunne blive sendt i samråd, set fra mit synspunkt var noget afgørende element imod at give borgerne den ret. Det er da vist at sætte systemet over borgeren, hvis man har den indgang til det.

På den anden side tror jeg også, at hvis vi snakker om, hvordan voldsofre skal komme vi-

dere i tilværelsen, skal der andre ting til end det, at man ved, hvornår den kriminelle – gerningsmanden – er i fængsel, og hvornår vedkommande ikke er i fængsel. Det har jo i hvert fald tidligere været diskuteret, og jeg tror også, at det kan være et vigtigt element ved konfliktråd, hvor man inddrager så vel voldsmanden eller voldskvinden, hvis det skulle være det, som offeret, muligvis også i en dialog med hinanden, hvis det er sådan, at offeret ønsker det. Der kan gøres mange og gode ting, og vi ser i hvert fald frem til det, hvis det videre arbejde med det her beslutningsforslag vil gøre, at ministerens ambition om at gøre det bedre, end det har været indtil nu, vil blive hjulpet på vej af et aktivt folketingsflertal.

Kl. 20:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter med ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Lorentzen. Værsgo.

Kl. 20:06

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil gerne sige tak for debatten i dag og for de mange positive tilkendegivelser. Det glæder mig rigtig meget, at vi er nået så langt, at vi ligefrem får nedsat et udvalg, der skal kigge på det her område. Når jeg synes, at det er så vigtigt at gøre noget for ofrene, er det, fordi jeg synes, at det handler om, at vi faktisk ikke tilbyder ofrene ret meget i Danmark i dag. Vi tilbyder dem faktisk ikke ret meget andet end straffen til gerningsmanden, og det kan føles rigtig, rigtig utilstrækkeligt, når man har været udsat for en grim hændelse. Derfor skal SF's forslag ses i det lys, at vi simpelt hen ønsker at give ofrene noget andet og noget mere. Det er rigtigt, at konfliktråd kan være én ting, men det at kunne få adgang til gratis psykologhjælp kunne være en anden ting og noget, som jeg tror er af rigtig, rigtig stor betydning. Det forholder sig faktisk sådan for nogle ofre, at de rigtig gerne vil vide, hvornår deres gerningsmand løslades eller er på udgang. Og derfor synes jeg ikke, at vi bør begrænse det til særlige tilfælde.

Jeg vil gerne takke ministeren for, at vi nu får det her udvalg. Jeg synes, at det kommer lidt sent. Jeg tror, at ministeren har været lidt under pres, fordi Dansk Folkeparti formentlig har villet støtte dele af det her forslag. Det har de i hvert fald gjort i pressen. Det er lidt ærgerligt, at de nu stikker halen mellem benene og ikke bider til bolle på det her forslag. Der var faktisk ting,

som vi kunne iværksætte med det samme, hvis bare Dansk Folkeparti var indstillet på det. Men det er ærgerligt, og så tror jeg ikke, at vi vil høre mere om, at Dansk Folkeparti taler ofrenes sag altid, det gør de nemlig ikke altid.

Jeg glæder mig til at behandle Socialdemokraternes forslag. Jeg har ikke set det endnu, men jeg kan forstå, at vi har mange ting til fælles, så det tager vi gerne en debat om igen. Men ellers vil jeg sige mange tak for debatten. Jeg vil ikke trætte os alle sammen med at holde en lang tale. Det er ved at være sent, og vi har et beslutningsforslag endnu. Men jeg vil gå ned på min plads og glæde mig over, at vi er kommet et skridt videre.

Kl. 20:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 111:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpede krav til besiddelse af muskelhunde m.v.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Ole Sohn (SF).

(Fremsættelse 26.02.2009).

Kl. 20:09

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Værsgo til ministeren.

Kl. 20:09

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Beslutningsforslaget fra Socialistisk Folkeparti pålægger regeringen at iværksætte en række initiativer på hundeområdet med henblik på navnlig at begrænse ulovlig hundehandel og hændelser med muskelhunde, der forårsager alvorlige ulykker på mennesker og dyr.

Efter beslutningsforslaget skal hundeloven ændres, således at besiddere af hunde er forplig-